

VLADIMÍR SUCHÁNEK

narozen 12. února 1933 v Novém Městě nad Metují, studoval profesuru výtvarné výchovy na pedagogické fakultě Karlovy univerzity v Praze 1952—1954 (prof. C. Bouda, M. Salcman, K. Lidický) a grafickou speciálku prof. Vladimíra Silovského na Akademii výtvarných umění v Praze 1954—1960. Žije a pracuje v Praze.

Uspořádal dosud 13 samostatných výstav v Československu, v zahraničí samostatně vystavoval v Holandsku (Amsterdam 1974, 1978), Belgii (Antverpy 1976, Gent 1976), Polsku (Varšava, Lodž 1977), NSR (Kaiserlautern 1975, Solingen 1978, Erlangen 1979) a USA (Chicago 1978). Zúčastnil se členských výstav SČUG Hollar v Praze a řady kolektivních výstav v ČSSR i oficiálních výstav československého umění v zahraničí. Jeho práce reprezentovaly čs. grafiku na významných mezinárodních přehlídkách grafiky jako je biennale Ljubljana, Krakov, Paris, Trieste, Grenchen, Buenos Aires, Frechen, Bradford, Biella, Rijeka, Segovia, Nürnberg, Malbork, Miami, Frederikshavn a New Zealand. Na 2. mezinárodním bienále v Terstu v r. 1974 obdržel zlatou medaili, na výstavě INTEREXLIBRIS 78 v dánském Frederikshavn cenu za exlibris, v čs. celostátních uměleckých soutěžích byly jeho práce několikrát oceněny (naposledy v r. 1975 v soutěži k 30. výročí osvobození Československa).

Svémi pracemi je zastoupen ve sbírkách Národní galérie v Praze, ministerstva kultury ČSR, Puškinova muzea v Moskvě, Galérie umění v Karlových Varech, Galérie výtvarného umění v Chebu a jiných veřejných i soukromých sbírkách v ČSSR a v zahraničí.

37. výstava ilustrací a grafiky v rodném domě Václava Šolce v Sobotce. Sezóna 1979. Pořadatelé: Okresní galérie v Jičíně, Osvětová beseda v Sobotce, Spolek sběratelů a přátel ex libris, kolektivní člen České společnosti pro estetiku při ČSAV v Praze, Albatros, nakladatelství pro děti a mládež v Praze. Vytisklo Rudé právo, tiskařské závody, Praha.

VLADIMÍR SUCHÁNEK

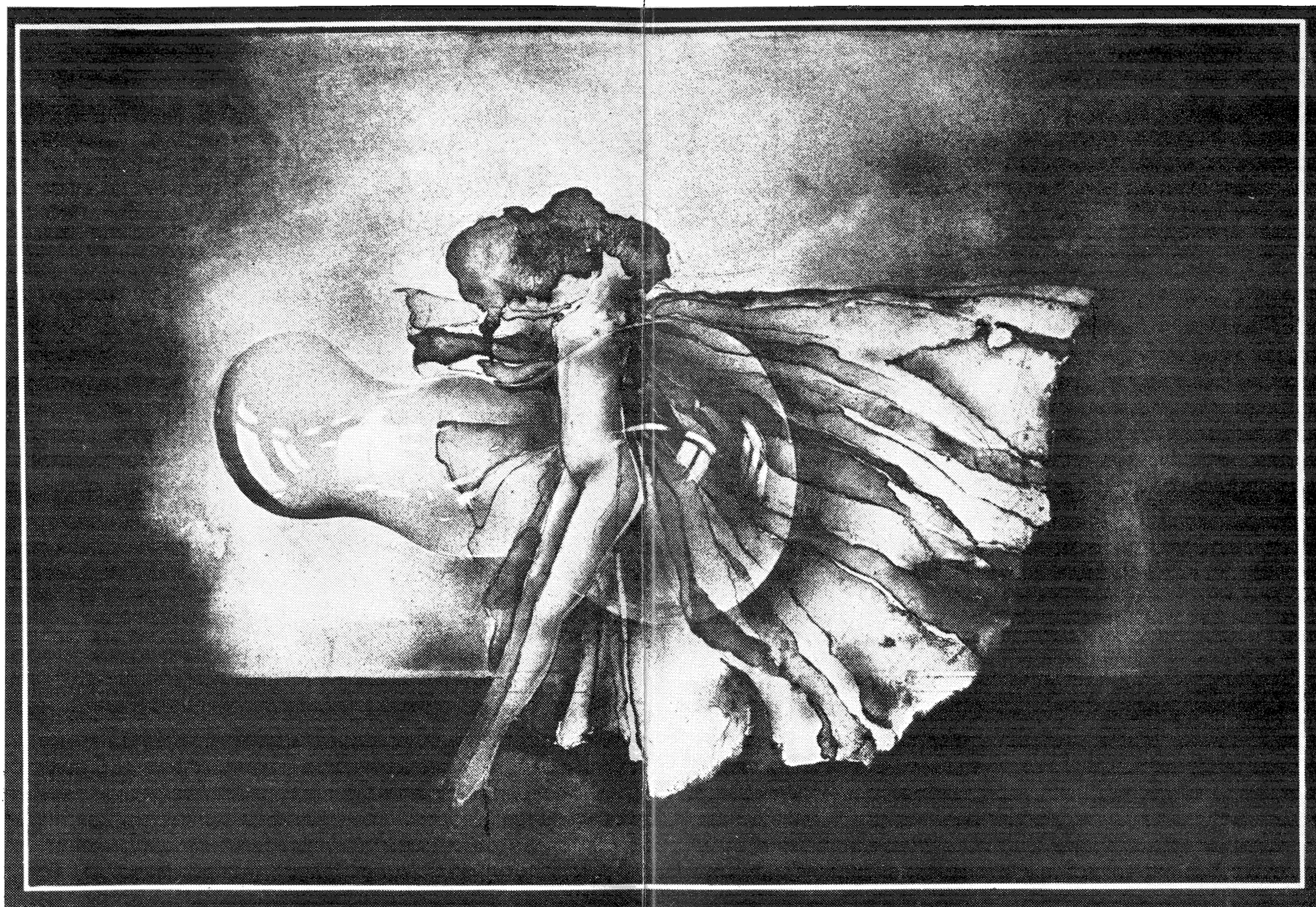
GRAFIKA

Rodný dům

Václava Šolce

Sobotka, červen 1979

Zaplnit slovy trochu místa v katalogu výstavy, to nedokáže každý, a tak nevím, jestli si Vladimír Suchánek nepočínal poněkud lehkomylně, když tuhle možnost nabídl zrovna mně. Jeho litografie jsou velmi kultivované a najít k nim

adekvátní slovo, to není jen tak. Bojím se, že mi to není dáno, a mám trému.

Samozřejmě, že je tu jakási možnost pojednat věc ležérně, ale v sousedství Vladimírovy tiché a osobité estetiky se pak

má slova budou vyjímát jako pytel brambor. Mám svou ctižádost a rád bych z téhle akce vyšel jako citlivý a zasvěcený člověk. Ale jak znalecky sdělit, že když se koukám na Suchánkovy grafiky, mám v duši pocit, jako když mi tam někdo hraje na varhany? Jsou lidé, kteří dokážou pojmenovat třeba chuť vína tak přiléhavým slovem, že blednu závistí. Abych ztratil trému, namlouvám si, že Vladimír ty mé věty nejspíš do svého katalogu ani nezařadí. Trému si tím umocňuju: rád bych se totiž právě na těchto stránkách mihl, jelikož... — zkrátka znám pány, kteří si do společnosti berou vždycky nějakou krasavici, aby se po jejím boku nechali tak říkajíc vidět. Dělá jim to dobře. No a mně by dělalo dobře publikovat, byť jen pár řádek, po boku Vladimírových litografií. Ale pochopte mě — nikdo si nebere do společnosti krasavici proto, aby si všichni uvědomili, jak je on sám vošklivej! Proto ta tréma, proto ty okolky. Chtěl bych tady vzdát hold všemu, co mě na grafickém díle Vladimíra Suchánka uchvacuje, ale chtěl bych to učinit obratně a elegantně. Vzdávám to. Budu radši tichým obdivovatelem, nenápadným konzumentem krásy, nikdo nemusí tušit, že mám radost z existence grafika Suchánka, jehož listy mi visí doma na stěně a není dne, aby mne nepotěšily. A vůbec se neurazím, jestli si vybere na ty věty do katalogu někoho schopnějšího. Být na jeho místě, udělal bych to každopádně.

JIŘÍ SUCHÝ